

קרמיזל (ברמיאל) מאיר (הבלונדיני)

בן אברהם וטובה. נולד ביום 19 באוקטובר 1923 בברלין, בירת גרמניה. בלמדו שם בבית-הספר העממי התפתחו כשרונותיו להתאגרות והתגוששות מתוך תגרות עם הנערים הגרמנים שקראו לו "יהודי" כדי להעליבו, ואת ה"פנסים" שקיבל מתחת לעיניו היה נושא בהשלמה ספורטיבית עם סחר-החליפין במכות. ב-1933, בעלות היטלר לשלטון, עברה המשפחה לפולין, ארץ מוצאה, וב-1935

עלו ארצה והתישבו בירושלים. בגלל הצורך לעזור למשפחה החל מיד לעבוד בשליחות ובנגרות. השלים את השכלתו בבית-ספר-ערב של "הנוער העובד" ובבית-הספר "נפחא" לפקידות ואחר-כך עבד כפקיד ב"הדסה". במלחמת-העולם השנייה שירת שלוש שנים כנוטר בשדות-תעופה בריטיים. שוחרר בגלל מחלת אולקוס, ואחרי שנת טיפול ודיאטה חזר לשירותו ב"הדסה" ועבד במחלקה לטיפול בשיניים בבית-הבריאות שטראוס. היה כל הזמן חבר "הפועל", בו הצטיין בעיקר בבוכס והשתתף גם במבצעי-תחרות אחרים, לא לשם הצטיינות אלא מתוך ענוה שבמילוי חובה. גם ב"הגנה" היה פעיל בשירותים רגילים, וביחוד בהדרכה לספורט שימושי, ובשנה האחרונה עבר קורסים למכוונות-ידיה כבודות ועוד.

בראשית מלחמת-השחרור התייצב לגיוס מלא, שימש כרב-סמל פלוגתי באחת מפלוגות גדוד "מוריה" והשתתף בכל פעולותיו וקרבותיו. באחרונה — בכיבוש הר הקסטל כחלק ממבצע "נחשון" לפריצת המצור מעל הדרך לירושלים. תוך עמידה בפני התקפת-נגד ערבית הרג את מפקד-הכנופיות הנודע עבדול קאדר אל-חוסייני והסיר מעליו את נשקו ולקח את תעודותיו. בהתקפת-נגד ערבית מוגברת, שאילצה את כוחותינו לסגת נסיגה זמנית, השתתף מאיר בהגשת עזרה לחבר פצוע, ותוך כדי כך נפגע גם הוא מצרור כדורים ונפל ביום 8.4.1948. נקבר בבית-הקברות במעלה-החמישה. ביום י"ב בכסלו תשי"ד (19 בנובמבר 1953) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.